

[Morten Lange.]

Jeg anser det for afgørende, at den nye lærerhøjskole analyserer og gør noget særligt ved den pædagogiske metode i fagene.

Nu må jeg igen til det ærede medlem hr. Axel Kristensen sige, at hans forestilling om, hvorledes universiteterne er blevet drevet i det sidste par år eller ti, nok er lidt fossil. Det ligger nu sådan, at der er sket en meget betydelig udvikling også i de pædagogiske metoder på universiteterne. Det er gået meget rask i de sidste 3-4 år, og jeg er helt sikker på, at det kan finansministeren bevidne, for der er kommet en hel del regninger, som har haft et udpræget pædagogisk sigte. Men dette lille defensorat var blot for at gøre opmærksom på, at der sker også noget andre steder ... (Axel Kristensen: Det er ikke altid, man får noget for pengene!) ... Nej, men det sker.

Jeg anser den analyse, jeg lige har prøvet at lægge frem, for så tilfredsstillende, at jeg synes, det er rimeligt, at der tillægges lærerhøjskolen status som en højere læreanstalt. Vi er meget interesseret i at se den kgl. anordning og få at vide, hvorledes man nærmere har tænkt sig at afstikke rammerne for denne anstalt. Det kan imidlertid ikke tage flere arbejdsdage at gennemgå en sådan sag, så jeg skal i modsætning til et par andre ærede ordførere tilsiage min velvillige medvirken til lovforslagets hurtige gang gennem tinget, selv om det skulle betyde, at vi ikke kan overholde visse fastsatte frister.

Bækgaard: Mit parti har den allerstørste respekt og anerkendelse for det arbejde, der bliver udført i den danske folkeskole og på vore seminarier. Det samme gælder det arbejde, der gennem årene er udført på statens lærerhøjskole, og vi ser gerne dette arbejde videreført, således at lærere og deres ligestillede stadig kan supplere deres uddannelse på det praktisk-faglige område ved statens lærerhøjskole. Denne bør dog efter vor opfattelse ikke have status som højere læreanstalt, fordi den videnskabelige pædagogiske forskning stadig bør foregå på vore universiteter.

Det er efter vor mening vigtigt at skelne mellem videnskabeligt og praktisk arbejde. Det er en særdeles god og praktisk uddan-

nelse, der gives på vore seminarier, og suppleret med yderligere praktisk videreuddannelse på lærerhøjskolen bliver denne gode praktiske uddannelse næsten ideel. Men vi bør ikke blande begreberne videnskab og praktik sammen for at imødekomme en helt misforstået, heller ikke almindelig ambition hos en mindre gruppe af medborgere, der på et eller andet tidspunkt opdager, at en anden uddannelse ville have passet dem bedre.

Vi kan ikke stemme for dette lovforslag, der efter vor mening griber tingene forkert an. Det sammenblander begreberne og skaber utilfredshed hos mange, ikke mindst blandt de mennesker, som har lagt et stort arbejde i et langt universitetsstudium.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Jeg gav ved fremsættelsen af lovforslaget en begrundelse for, hvorfor forslaget fremkom efter den 15. marts. Jeg forstod på nogle af de ærede ordførere — det var de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Edv. Jensen — at de var misfornøjede med, at fremsættelsen havde fundet sted, og at man ikke ville kunne acceptere, at forslaget gennemføres i denne samling. Jeg beklager dette. Jeg vil meget nødig have, at forslaget skulle føre til en strid på dette grundlag, og jeg vil gerne henstille, at man, forinden man tager endelig og bindende stilling til, hvorvidt forslaget gennemføres i denne samling, i udvalget ser på, hvilke problemer det er, hvorom der er opstået strid, og hvilke problemer der kan skille os. Det er i hvert fald af stor betydning for lærerhøjskolen, at der snarest tilvejebringes den ønskede klarhed med hensyn til lærerhøjskolens placering og lærerhøjskolens opgaver, og at reglerne for hele dens organisation fastlægges. Lærerhøjskolen står jo nu foran afslutningen af en udvikling, der fører den fra at være en ramme om en samling af kursus frem til en status som en fast organiseret læreanstalt med sit specielle sigte.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen spurgte om, hvorledes reglerne for at acceptere lærerne ved privatseminarierne var. Jeg kan oplyse, at selv om man ikke har pligt til at gå til en prøve tilrettelagt af statskonsulenten for folkeskoleseminarierne, så gør man det i stigende grad; et stigende